

Universität Hamburg

Lukuvuosi syksy 2012 – kevät 2013

Simo Stigman KTM 2

Tapio Wallgren KTK N

SISÄLLYSLUETTELO

1. Matkavalmistelut.....	3
2. Yleistietoa Hampurista	5
2.1 Matkustaminen	6
3. Saapuminen Hampuriin.....	8
4. Opiskelu	9
4.1 Orientaatioviikko	9
4.2 Ilmoittautuminen kursseille ja tentteihin	10
4.3 Saksan opiskelu.....	12
4.4 Muut kurssit	14
4.5 Opiskelun jälkeinen byrokratia.....	21
5. Vapaa-aika ja muut huomiot.....	22
5.1 Lukukausiloma.....	22
5.2 Miksi Saksa? Miksi Hampuri?	24

1. Matkavalmistelut

Tapio:

Varsinaisen Mobility Onlinessa tehdyn vaihtohakemuksen ja muun pakollisen papereiden täyttämisen jälkeen tuli jossain vaiheessa ilmoitus, että meidät on hyväksytty Universität Hamburgiin. Hampurista ei ollut kummallakaan meistä kokemusta entuudestaan.

Saksaan matkustaessa ei tarvinnut edes mitään rokotuksia sun muita ottaa, joten matkavalmistelut olivat rajallisia. Itse taisin pakata edellisenä aamuyönä noin tunnissa ennen kahden tunnin virkistäviä yöunia. Lähinnä muistamisen arvoisia asioita olivat muun muassa KELAn EHIC-kortin eli eurooppalaisen sairausvakuutuskortin (ilmainen) hankkiminen ja mahdollisesti maistraattiin/lähetystöön ilmoittaminen pitempiaikaisesta oleskelusta ulkomailla. Itse en ainakaan osoitteenmuutosta tai mitään ilmoitusta virastoihin tehnyt, joten se ei ole pakollista.

Tärkeintä paperisodan yhteydessä on asuntohakemuksen täyttäminen ja toimittaminen Studierendenwerk Hamburgiin (paikallinen "HOAS"). Hakemus kannattaa lähettää AJOISSA, tätä ei voi korostaa tarpeeksi. Jotkin vaihtarit lähtivät Hampuriin asenteella "kyllä sieltä nyt aina minulle kämppä löytyy", ja joutuivat sitten etsimään paikan päältä kovalla vaivalla asuntoa, lähinnä WG:eitä (Wohngemeinschafteja eli kimppakämppiä) nukkuen päiviä tai jopa muutamia viikkoja kavereiden lattialla. Meistä Simo toimikin Gasthausin isäntänä muutaman päivän ajan, ennen kuin kaverimme sai kämpän.

Hampurissa asuminen on kallista, etenkin jos haluaa asua yliopiston ja keskustan tai vaikkapa St. Paulin ja Reeperbahnin vaikutuspiirissä. Soluhuoneet ovat joissain asuntoloissa aika pieniä ja vuokra on silti noin 300-350 euroa kuussa. Yksioissä ei asunut kukaan tuntemamme vaihtari (tai saksalainenkaan), johtuen kalleudesta ja asuntopulasta kantakaupungissa. Jos kaverin kanssa on lähdössä samaan aikaan vaihtoon, niin kannattaa lähettää hakemus samaan aikaan (vaikkei siitä välttämättä ole edes etua, tästä alempana lisää). Itse lähetin asuntohakemuksen kaksi päivää Simon jälkeen ja meillä oli loppupeleissä 6km välimatka toisiimme. Toisaalta Hampurin kokoisessa kaupungissa matka ei kovin pitkä ollut.

Kirjoitin ylempänä, ettei asuntohakemusten lähettämisellä samaan aikaan (tavoitellessa samaa asuntolaa) ole välttämättä mitään hyötyä. Näin siksi, että Hampurissa ripotellaan ulkomaan elävät ympäri Hampuria, ettei osa asuntoloista olisi täynnä vaihto-opiskelijoita.

Vaihtarit keskittyvät kuitenkin keskimäärin enemmän bilettämiseen kuin opiskeluun ja myös aikataulut ovat suunnilleen samat, jolloin vaihtarien keskittyminen johtaa siihen, että esim. kaikki menevät samoihin bileisiin, joten suihkut/vessat ovat tukossa kaikkien valmistautuessa yhtä aikaa ja lisäksi juhliminen saattaisi aiheuttaa normaalia enemmän häiriöitä.

Pääsyy ulkkarien hajauttamisen lienee kuitenkin se, että se pakottaa ihmiset puhumaan Saksaa. Itse olin tyytyväinen ratkaisuun, koska ensin saksan taitoni oli ihan järjettömän ruosteessa (ymmärsin aika hyvin, puheentuotto ei meinannut onnistua yhtään). Puhuin pari ensimmäistä viikkoa kämppisten kanssa englantia (paitsi niiden, jotka eivät englantia oikein puhuneet), ja sen jälkeen vaihdoin saksaan. Oma asuntolani (Unnastraße) oli muutenkin 18 henkilön (hippi)kommuuneista koostuva, mutta tämän hajautusratkaisun ansiosta omassa kerroksessani/asunnossani asui niin monesta pääaineesta ja tieteenalasta ihmisiä eri aikatauluillaan, että tasan kerran jouduin odottamaan vapautuvaa suihkua noin 5 minuuttia.

2. Yleistietoa Hampurista

Simo:

Hampuri, viralliselta nimeltään Freie und Hansestadt Hamburg, on Saksan toiseksi suurin kaupunki asukasluvulla mitattuna: Hampurin kaupungissa asuu vajaa kaksi miljoonaa ihmistä ja metropolialueella noin viisi miljoonaa. Hampuri on yksi Saksan Bundeslandeista (eli osavaltioista) ja Hampurin lisäksi vain Berliini ja Bremen/Bremerhaven ovat yhdestä kaupungista koostuvia Bundeslandeja.

Asukaslukunsa puolesta Hampuri tarjoaa hyvät mahdollisuudet erilaisille harrasteille ja vapaa-ajan vietolle. Ravintoloita, yökerhoja, harrastemahdollisuuksia, urheiluseuroja jne. löytyy moneen eri makuun. Monella keskustan kaupunginosalla on oma ”luonteensa” ja tyyliinsä. St Paulista ja Sternschanzesta löytyy pieniä ja hämäriä kapakoita ja halpoja ravintoloita, Landungsbrückenin portugalilainen kortteli on täynnä kalaravintoloita, Blankenesen mäkinen alue on täynnä pieniä katuja ja kalliita villoja... Erityisen viihtyisän Hampurista tekee, ainakin suomalaiselle, sen monet joet ja pienet kanaalit. Vesistöjä ja puistoja on paljon ja kaupunki onkin yllättävän vihreä kokoisekseen. Paikalliset viihtyvät myös luonnossa, kesäisin puistot ovat täynnä kaveriporukoita ja perheitä grillaamassa ja soutuveneet ja kanootit täyttävät kanaalit. Kaupunki muutenkin on erittäin kaunis ja normaalit asuintalotkin ovat silmää miellyttäviä.

Liikkuminen Hampurissa on helppoa ja nopeaa. Kattava metroverkosto toimii noin aamuneljästä puolen yön tietämille ja ruuhka-aikaan metroja kulkee viiden minuutin välein. Sinne, minne metrot eli U-Bahnit eivät vie, pääsee kätevästi bussilla tai lähijunalla eli S-Bahnilla. Yöaikaan liikkuminen onnistuu erityisillä yöbussilla, jotka käytännössä kulkevat keskustasta lähiöihin, eli toisesta opiskelija-asuntolasta siirtyminen toiseen voi kestää tavallista kauemmin. Viikonloppuisin ja juhlapyhien aattona metrot, lähijunat ja vilkkaimmat bussilinjat kulkevat läpi yön, eli tällöin ei tarvitse kytätä kelloa kaljanjuomisen ohessa. Käytin taksia Hampurissa vain kerran koko lukuvuoden aikana, koska julkinen liikenne toimi erittäin hyvin. Lisäksi liikkuminen oli turvallista eikä kannisiä tai narkkareita tarvinnut pelätä.

Parasta julkisilla kulkemisessa oli helppous. Lukukausimaksuun kuuluu pakollisena osana Semesterticket eli kulkulippu Hampurin alueen julkisiin liikennevälineisiin. Opiskelijan ei tarvitse itse lähteä palvelutoimistoon jonottamaan kuukausikorttia tms. vaan

lukukausimaksun maksamalla homma on kunnossa. Myös hinta on hyvin edullinen lukukautta kohti, koska kaikille yliopiston opiskelijoille on järjestetty sama pakollinen maksu, jolloin hinta yhtä opiskelijaa kohden on voja itu asettaa halvemmaksi. Lisäksi opiskelija on oikeutettu saamaan rahansa takaisin siltä ajalta, jolloin hän ei enää opiskele yliopistolla, eli vaihtari voi viimeisinä päivinä palauttaa matkakortin ja silloin hänelle maksetaan takaisin viimeiset kuukaudet, joihin hän ei matkakorttia enää tarvitse. Tästä prosessista kerrotaan tarkemmin myöhemmin.

Urheilumahdollisuudet Hampurissa ovat hyvät. Yliopisto tarjoaa monia eri liikuntakerhoja tanssista itsepuolustukseen, joihin opiskelijat ja myös vaihtarit voivat osallistua. Liikuntakerhoihin osallistuakseen opiskelijan pitää hankkia Sportkarte, mikä maksaa joitakin kymppinä lukukautta kohti. Halvalla saa kattavan valikoiman eri urheilulajeja! Yliopisto tarjoaa myös Schwimmkarte, jolla saa pääsyn muutamaankin eri uimahalliin. Me molemmat otimme kuitenkin vain Fitnesskarten, jolla aukeaa ovet kolmeen eri yliopiston kuntosaliin. Lähin kuntosali on kivenheiton päässä kampusalueelta, jolloin on helppo mennä ennen tai jälkeen luentojen bodaamaan. Laittevalikoimaltaan tämä sali oli kelvollinen, me molemmat tosin olisimme toivoneet enemmän vapaita painoja. Ajoittain salilla oli turhan ruuhkaista, kun saksalaiset tulivat peilailemaan ja varaamaan suorituspaikkoja isommalla porukalla. Useimmiten treenaus kuitenkin onnistui ok ja jos salille mieli Hampurissa päästä, suosittelimme tätä vaihtoehtoa. Fitnesskarte saa eri mittaisilla jaksoilla, yhdestä kuukaudesta puoleen vuoteen tai vuoteen. Mitä pidemmälle ajalle kortin ottaa kerralla, sitä halvemmaksi yksittäinen kuukausi tulee. Puolen vuoden kortilla hintaa kuukaudelle taiseksi tulla 25 euroa.

2.1 Matkustaminen

Matkustaminen Hampurista muualle Saksaan hoituu suhteellisen kätevästi ja myös edullisesti, jos tietää mistä etsiä. Esimerkiksi Hampurista Berliiniin pääsee halvimmillaan yhdeksällä eurolla bussilla. Berlinlinienbus.de tarjoaa halpoja lippuja myös muihin kaupunkeihin, mutta tarjousliput pitää varata ajoissa tietyn päivämäärän tietylle linjalle. Hampurista Berliiniin on kolmen, neljän tunnin matka. Berliini on ehdottomasti vierailemisen arvoinen kaupunki, vaikkei se kummankaan meidän lempikaupunkeja ole.

Muita vierailemisen arvoisia kaupunkeja vain noin tunnin matkustamisen päässä Hampurista ovat Bremen ja Lyypekki. Molempiin kaupunkeihin pääsee kätevästi junalla. Halvin tapa matkustaa on ostaa ns. Länderticket, joka toimii matkalippuina tietyn

Bundeslandin sisällä kaikissa junissa, pois lukien pikajunat. Hampuri ja Bremen kuuluvat samaan alueeseen Niedersachsenin Bundeslandin kanssa, jolloin Niedersachsenin Länderticketillä pääsee Hampurista esimerkiksi Bremeniin. Viiden ihmisen kesken ostettu Länderticket maksaa n. 7 euroa per henkilö, millä matkustaa siis menopaluu kaupunkien välillä ja tarvittaessa kohdekaupungissa julkisilla. Suhteellisen hyvä tarjous, mistä voisi esimerkiksi VR ottaa mallia.

Ulkomaille matkustaminen Hampurista onnistuu joko junalla tai lentäen. Läheisin mielekäs ulkomaankohde taitaa olla Kööpenhamina, jonne pääsee käsittääksemme suhteellisen edullisesti suoralla junayhteydellä. Matkustin Hampurista junalla mm. Amsterdamiin, jolloin matkalle tuli kestoja n. kuusi tuntia yhdellä vaihdolla. Lentäminen on nopeampaa, mutta paljon matkustavalle hinta muodostuu tärkeämmäksi kriteeriksi.

Saksassa ei tunneta opiskelija-alennuksia, joten junaliput ovat varsin kalliita asemalta ostettuna. Junamatka Hampurista Müncheniin maksaa reilusti yli sata euroa yhteen suuntaan, joten liput kannattaa varata ajoissa. Bahn.com:in etusivulta löytyy Saver fare finder, jonka avulla voi metsästä halpoja matkalippuja. Toisinaan DB:llä on alekampanjoita käynnissä, jolloin on mahdollista löytää erittäin halpoja lippuja, myös ulkomaanmatkoille. Matkustinkin Pariisiin suoralla pikajunalla Münchenistä ja hintaa tuli vain 50 euroa menopalulle!

Vaikkei opiskelija-alennuksia junalipuista saakaan, on DB:llä kuitenkin oma systeeminsä lippualennuksia varten. Paljon junilla matkustavan kannattaa ehdottomasti hankkia Deutsche Bahnin Bahncard 25 –alennuskortti. Kortille tulee hintaa n. 60 euroa. Kortista on myös opiskelijaversio, mutta tällöin pitää postissa lähettää kopioita joistain todistuksista ja kortin saamisessa kestää kauemmin. Jos kortille on kiire, kannattaa tilata normaalihintainen kortti, joka on voimassa heti maksusta. Kortilla saa 25 prosenttia alennusta kaikista junamatkoista, myös Saver fare finderilla löydetyistä valmiiksi alennetuista lipuista. Nopean laskusuorituksen avulla selviää, kuinka paljon junilla pitää matkustaa, että kortti maksaa itsensä takaisin.

3. Saapuminen Hampuriin

Tapio:

Lukuvuosi alkaa Suomesta poiketen vasta lokakuun alussa ja loppuu heinäkuun lopulla. Saapuminen Hampuriin on aika kivutonta (tai sitten ei!). Itse käytin poikkeuksetta Finnairin nopeita suoria lentoja, välillä myös tarjouksia kuten Stockan Hullujen päivien tarjouksia tuli hyväksikäytettyä. Olin melko kujalla kun pääsin paikan päälle joten maksoin taksin omalle asuntolalleni. Taksit ovat muuten edullisia (2,90 aloitusmaksu jopa yöllä), mutta lentokentältä taksi maksoi pari kymppiä. Simo lähti tyttöystävänsä kanssa jo aikaisemmin autolla Baijeriin ja tuli pari viikkoa myöhemmin junalla Hampuriin. Simo meni julkiseen liikenteeseen saavuttuaan Hampuriin (kartta ensi vilkaisulta on hieman Helsingin metron makkaratikkua monimutkaisempi). Hänen Buddynsa eli tutorinsa oli neuvonut reitin väärälle opiskelija-asunnolle joten siihen meni pari tuntia ylimääräistä aikaa laukkujen kanssa. Myöhemmin kun Suomessa kävin käytin poikkeuksetta julkista liikennettä, lentokentällä on S-Bahnin pääte pysäkki, josta pääsee hyvin eteenpäin.

Suosittelen, että Buddy hakee asemalta, jos ei luota omaan suunnistusvaistoonsa tai ottaa taksin ensimmäisellä kerralla. Julkiset saattavat myös ajoittain olla tukossa (futismatsit yms.), jolloin matkalaukkujen raahaaminen ei ole erityisen mieltäylentävää (nimimerkillä kokemusta on). Osa Buddyista oli ilmeisesti vain helppojen opintopisteiden perässä, sillä oman tutorini näin tasan kerran sattumalta ravintolassa. "Työkiireet" estivät muun osallistumisen, vaikka lupaavat keskustelut oltiinkin käyty ennen reissua lärvikirjassa. Onneksi Simon Buddy auttoi meitä avaamaan maksutta pankkitilit ja auttoi Einwohnermeldeamtissa (virasto, jossa käytiin ilmoittautumassa asukkaaksi vuokrasopimuksen sun muiden papereiden kanssa) lomakkeiden täytössä. Vaatimaton 5h odotusaika sattui meidän kohdallemme, mutta joissain virastoissa ei kuulemma ollut ollenkaan jonoa kun muut vaihtarit olivat käyneet. Tämä asukastodistus tulee sitten näyttää/skannata Hausmeisterille omalla asuntolallaan.

Muutenkin saksalainen byrokratia on aika herran haltuun suomalaiseen yhteiskuntaan tottuneelle, toisaalta Etelä-Euroopan immeiset hämmästelivät, kuinka "täällä Saksassa kaikki toimii", kun meidän mielestämme tuntui lähinnä siltä, että kadulla kulkemiseen tarvitaan lupa ja sämpylöiden ostamiseen erillinen todistus. Ennakkotiedoiksi saksalaiseen byrokratiaan suosittelenkin kurssia "Johdatus okkultismiin ja mytologiaan". Pankkitilille kannattaa ottaa muuten Internet Banking -tunnukset, jotka haetaan erikseen erillisellä

lomakkeella pankkitiliä avattaessa tai voidaan hakea myös myöhemmin, miten haluaa. Valitsimme pankkiksemme Haspan eli Hamburger Sparkassen (Hampurin oma säästöpankki). Haspan konttoreita löytyy noin 100 metrin välein (toisin sanoen niitä on todella paljon) ja on jokseenkin mahdotonta kuluttaa pitkiä aikoja pankin löytämiseen, jos liikkuu asutulla alueella 10km säteellä keskustasta. 75 senttiä peri Haspan automaatti per nosto, jos käytti suomalaista korttia. Paikallisethan edelleen käyttävät useimmiten niitä pieniä paperisia maksulomakkeita pankissa asioidessaan, mutta ne näyttivät sen verran työläiltä ja pelottaviltakin, että emme maksaneet ikinä laskuja konttorissa. Pankkien henkilökunta oli mukavaa, kun muissa asioissa tarvitsi konttorissa käydä. Ensimmäiset tärkeät maksut ovat vuokran + takuurahan maksaminen sekä matkakortin maksaminen. Myös immatriculation eli yliopiston hyväksymiskirje pitää näyttää Hausmeisterille asuntolassa, että saa pitää asuntopaikan. Kannattaa ottaa skanni ja lähettää Hausmeisterille suoraan.

HUOM! Pankkitiliä avattaessa Haspassa koitettiin kuulemma monille vaihtareille tyrkyttää Haspa Joker -etutiliä, jonka avaaminen siis maksaa. Normaali nuoriso/opiskelijatili (Jugendkonto) on maksuton avattaessa, mutta jos ei saksan kielen taito riitä (tai haluaa pelata varman päälle), kannattaa ottaa joku paikallinen mukaan tiliä avattaessa.

4. Opiskelu

4.1 Orientaatioviikko

Simo:

Ensimmäisellä viikolla vaihto-opiskelijoille järjestetään orientaatioviikko. Meillä orientaatioviikko alkoi tiistaina, joten maanantaina oli hyvin aikaa hoitaa erilaisia muodollisuuksia. Ensimmäisen orientaatiopäivän ohjelma järjestettiin yliopiston päärakennuksen sivurakennuksessa. Koska yliopiston kampusalue on iso, kannattaa paikalle tulla riittävän ajoissa, ettei oikein rakennuksen löytämisessä kestä liian kauan. Myös matkayhteydet kannattaa tarkistaa, sillä riippuen siitä, mistä oman kämppänsä saa, vaihtelevat kulkuyhteydet yliopistolle paljon.

Ensimmäisen päivän ohjelmassa oli muihin vaihtareihin tutustuminen, kävelykierros kampusalueella ja tärkeimpiin rakennuksiin tutustuminen, yliopiston eri käytäntöjen esittely mm. kursseille ilmoittautuminen, vaihtareille tarjottavat saksan kielen kurssit jne.

Tutustuimme myös yliopiston vaihto-oppilaista vastaaviin koordinaattoreihin. Läsnäolo oli ”pakollinen” ja suosittelimme vahvasti osallistumista, sillä paikalla jaetaan liuta tärkeitä papereita, joista selviää mm. oma opiskeluohjelma, kurssilistat, miten ilmoittaudutaan kursseille (ei netissä!), tenttikäytännöt jne. Myös väliaikaiset opiskelijakortit ja Semesterticketit eli kulkuliput julkisiin jaettiin ensimmäisen päivän aikana. Järjestelyt ovat hyvin erilaisia, kuin mihin Lappeenrannassa on tottunut. Ensimmäinen päivä jatkui myöhemmin paikallisessa ravintolassa, josta suurin osa opiskelijoita siirtyi Europahausin, eli minun dormini alakerrassa sijaitsevaan baariin.

Keskiviikkona ohjelmassa oli vapaamuotoinen jokiristeily ja kaupunkikiertoajelu. Jokiristeilyn voi jokainen tehdä myöhemmin itse, sillä Elbe-joella seilaa useampi lautta, jotka kuuluvat Hampurin alueen julkiseen liikenteeseen, eli niihin pääsee ilmaiseksi kyytiin Semesterticketillä. Torstaille ja perjantaille oli muuta vapaamuotoista ohjelmaa, mm. matka Ikeaan ja kokoontuminen baariin perjantai-iltana.

4.2 Ilmoittautuminen kursseille ja tentteihin

Simo:

Vaihto-opiskelijat eivät ilmoittaudu kursseille ja tentteihin Internetissä kuten paikalliset opiskelijat tekevät, vaan vaihtarit täyttävät erillisen ilmoittautumiskaavakkeen ja palauttavat sen oman ohjelmansa koordinaattorille. Lomake piti palauttaa toisen luentoviikon aikana, joten vaihtarille jää kaksi viikkoa aikaa käydä istumassa eri luennoilla ja päättää, mitkä kurssit haluaa lukea. Tämän jälkeen kursseille ei (pitäisi) pysty(ä) ilmoittautumaan. Tentteihin vaihtarit ilmoitetaan automaattisesti yhdessä kurssi-ilmoittautumisten kanssa.

Kuulostaa helpolta? Ei ole! MIBA -opiskeluohjelman koordinaattorilla on viikon aikana ruhtinaalliset kaksi tuntia vastaanottoaikaa. Hänen läsnäolonsa ei ole taattu kuitenkaan tänäkään aikana, joten lomakkeen toimittaminen oikealle ihmiselle voi olla erittäin haastava prosessi, kuten sain kokea. Toimistot eivät ole avoimia kuten LUT:ssa, vaan opiskelijan pitää ilmoittautua vastaanottotiskille ja esittää oma asiansa siinä työskenteleville, jonka perusteella opiskelija joko päästetään työntekijöiden puolelle tiskin taakse (ovi elektronisesti lukossa!) tai hänet käännytetään pois. Jätin ilmoittautumislomakkeen tiskille, josta se luvattiin toimittaa oikealle ihmiselle. Muutamaa viikkoa myöhemmin kun kursseja ei edelleenkään näkynyt Stine -opintoportaalissa, päätin ottaa yhteyttä koordinaattoriini. Kolme vastaamatonta sähköpostia ja kaksi viikkoa poissaoltuja vastaanottoaikoja myöhemmin pääsin vihdoin oikean ihmisen juttusille

ihmettelemään puuttuvia kurssejani. Oikea paperi löytyi oikeasta kansioista ja varmistettuaan tietojen paikkansapitävyyden, vei koordinaattori paperin toiseen huoneeseen toiselle työntekijälle, joka ilmoitti minut oikeille kursseille. Joulukuussa. Yli kaksi kuukautta lukukauden alkamisen jälkeen!! Kevätlukukaudella prosessi oli huomattavasti helpompi: yksi sähköposti oikealle ihmiselle (maisteriohjelman tentti- ja kurssivastaavalle) ja ilmoittautumiset oli tehty.

Tapio:

Oma tiedekuntani oli BWL eli englanniksi Business Administration, jossa suurin osa vaihtareista oli. Itselläni oli erittäin mukava koordinaattori, jonka kanssa juteltiin niitä näitä muun muassa hänen norjan opiskelustaan ja kaikki onnistui kuin elokuvissa, kerran tosin jouduin asioimaan sijaisen luona. Toisaalta viimeisellä viikolla kun menossa hakemaan kurssisuorituksia opintotoimisto oli muuttanut ja siellä respan nainen avasi tarvittaessa sähköisesti oven, josta pääsi toimistoihin. Kertoessani asiani hän sanoi, että tällä viikolla ei ole koordinaattorillani enää vastaanottoa, että ei onnistu tällainen menettely. Siihen sanoin painokkaasti, etten ole täällä enää ensi viikolla ja olen suomalainen vaihto-oppilas ja kurssisuoritukset on saatava. Hän sitten soitti koordinaattorille ja puhelimesta varmaan sanottiin "Seesam aukene", sillä nainen ystävällisesti avasi holvin oven, josta pääsin toimistoihin ja sain asiani hoidettua.

Pakko vielä sen verran kertoa (avautua) Stine:stä eli paikallisesta Nopasta. Minotauroksen labyrintti oli puistokävely Stineen verrattuna. Haku on täysin kelvoton, joten en löytänyt juuri yhtäkään kurssia sen avulla. Myös kaikkien kurssien "hakemistopuu", jossa availtiin plussista polkuja etsiessä omia kursseja alkoi lähinnä näin: 1. Valitse tietyn lukuvuoden kurssitarjonta 2. Valitse joku kuudesta tiedekunnasta, tai "yleiset opinnot", "tieteiden väliset opinnot" tai "korkeakoulujen väliset opinnot". Siitä eteenpäin pitää valita vielä neljä-viisi kertaa oikein, että löytyy itseä koskevat kurssit. Tietty jos sattuu ottamaan esimerkiksi VWL:n (kansantalouden) tai muiden osastojen puolelta joitain kursseja, niin kuin itse otin, niitä ei (tietenkään) löydy samasta paikasta kuin liiketalouden kurssit. Paras ratkaisu, mitä keksin kurssien kotisivujen löytämiseen oli kurssikoodin ja -nimen syöttäminen Googleen, toimi lähes aina oikein. Sen jälkeen lisäsin kurssien kotisivut selaimen bookmarkkeihin, että löytyy nopeammin seuraavalla kerralla. Suomen vaihtoehto Noppa saakin Stineen verrattuna minulta arvosanan 5/5.

Onneksi vaihtareille tosiaan jaettiin paperiversioina kurssitarjonta, niin siitä oli helppoa ainakin ilmoittautua kursseille. Kurssisisältöjähän juuri mistään kurssista ei ole tarjolla edes Stinessä, joten kannattaa käydä kursseihin tutustumassa luennoilla ennen kuin ulkkarit joutuvat kurssi-ilmoituslomakkeen palauttamaan. Tai jos lomailee ne viikot, valitsee kurssin nimen perusteella kiinnostavimmat, kuten itse tein kesälukukautta varten.

4.3 Saksan opiskelu

Simo:

Yliopisto tarjosi tuleville vaihtareille viikon intensiivikurssin saksaa ennen varsinaista luentojen alkua. Jos opiskelija haluaa ilmoittautua johonkin muuhun kuin alkeisryhmään, pitää hänen ilmoittautua lähtötasokokeeseen, jonka perusteella hänelle määrätään tietty ryhmä. Koe on alle puoli tuntia kestoaltaan ja suoritetaan kaupungin keskustassa sijaitsevassa opetustilassa. Itse kurssi kesti tosiaan viikon, 4h ma-la ja yhden päivän sai jättää käymättä. Kurssista saa kaksi noppaa ja hyvän pikakertauksen saksasta. Aihealueesta keskustellaan opiskelijoiden ja opettajan kesken ennen kurssin alkua, joten omia toiveitaan pääsee esittämään.

Intensiivikurssin lisäksi yliopisto tarjosi kumpanakin lukukautena eri tason saksan kielen kursseja lukukauden ajaksi. Myös näihin kursseihin osallistuakseen pitää ilmoittautua lähtötasokokeeseen, jonka perusteella opiskelijalle määrätään tietty ryhmä. Ryhmiä ei ollut tarkoitus pystyä vaihtamaan tämän jälkeen, mutta moni näin sai kuitenkin tehtyä. Lähtötasokoe on simppelempi, lyhyt sanelu ja max. sivun aine. Kokeita järjestettiin kaksi ennen luentojen alkua. Vasta-alkajien ryhmää ei ollut, joten jos tarkoitus on aloittaa saksan kielen opinnot vasta Hampurissa, ei se onnistu näillä kursseilla.

Pääsin ryhmään, jonka taso vastasi B1-B2 tasoa. Ryhmille ei ollut määritelty tiettyä tasoa, vaan ryhmän nimi oli "Mittlere Kenntnisse". Tunteja oli neljä viikossa. Ensimmäisen lukukauden aikana kurssilla oli kaksi eri opettajaa, joista toinen oli erittäin pätevä ja toinen hieman leppämpi. Molemmat olivat kuitenkin mukavia ihmisiä, eikä tunneille meno ahdistanut. Tuntien sisältö vaihtelee suuresti, musiikin kuuntelusta ja lyhytelokuvien katselusta paritöihin, kaupunkikävelyistä sanomalehden lukemiseen yms. Yhdestä kurssista oli tarjolla kahdeksan noppaa ja poissa sai olla 20 prosenttia luennoista. Jos poissaoloja oli enemmän, noppia tuli suhteessa vähemmän. Minusta kurssit olivat

hyödyllisiä ja oma kielitaito parani selkeästi. Ryhmäkoot olivat kuitenkin hieman turhan isot ja toisen opettajan vaatimukset hieman lepuja, joten parantamisen varaa kuitenkin olisi ollut. Suosittin kuitenkin vahvasti tämän kurssin suorittamista, ei pelkkien helppojen noppien takia, vaan myös oman kielitaidon parantamiseksi. Ensimmäisen lukukauden lopuksi kurssista oli kirjallinen tentti ja 2-3 sivun aine, toisen lukukauden päätteeksi pelkkä 3-5 sivun aine.

Tapio:

Simo kertoi yllä jo kaiken oleellisen intensiivikursseista, ei siis juuri muuta lisättävää, kuin että opettaja laittoi minut ja pari muuta pitämään Powerpoint -esityksen kotimaastaan, kun ei puhuttu kuulemma tarpeeksi tunnilla. Pakko myöntää, että puheentuotto oli vuosien saksan puhumattomuuden jälkeen aika huonolla tolalla. Suomalainen virheiden pelko syynä puhumattomuuteen?

Minut sijoitettiin toiseksi ylimpään ryhmään Erasmus DaF (Deutsch als Fremdsprache) -kurssille, joka alkoi B2-tasosta ja päättyi C1-tasoon. Opettajana oli Frau Sturm, joka oli erittäin mukava nainen. Esimerkiksi tarjosi meille teatterinäytökseen osallistuneille ryhmäläisille esityksen jälkeen oluet keskustan Alsterterassella eikä ottanut kuuleviin korviinsa, että me olisimme maksaneet. Hän opetti myös puolet Simon kurssin tunteista ensimmäisellä semesterillä. Kurssi oli erittäin rento ilmapiiriltään, mutta kielioppia tahkottiin aika runsaasti. Tämä lähestymistapa sopi minulle hyvin, sillä etenkin konditionaalissa ja prepositioiden käytössä oli parantamisen varaa. Välillä tosin oli pari- ja ryhmätöitä, kuten aikakauslehtien tutkimista, kulttuurieroista esimerkiksi joulun vieton suhteen keskusteltiin ja pari elokuvaakin katsottiin teutonien kielellä. Varsinaista askartelua tai neppailua kurssilla ei onneksi ollut.

Kurssi oli hyvä paikka saada noppia, tavata uusia ihmisiä ja parantaa kielitaitoa. Simon ryhmästä poiketen kummankin lukukauden jälkeen oli tentti, jonka yksi osa aine oli. Etenkin jälkimmäinen tentti oli melko pitkä. Ensimmäisen lukukauden tentti ei mennyt täysin nappiin, mutta aktiivisella osallistumisella paikkasin arvosanaani. Toisen lukukauden koe menikin sitten ryhmän kärkikastiin. Kesän lopulla kielitaito olikin kehittynyt sen verran, että viimeisen kuukauden aikana hampurilaiset luulivat minua muutaman kerran paikalliseksi puheen perusteella. Münchenissä käydessä jotkut sanoivat, että puhun ihan saksalaisittain saksaa, mutta eivät vain keksineet, mistä päin "murteeni" olisi.

4.4 Muut kurssit

Simo:

Opiskelin maisteritason kursseja MIBA-ohjelmasta. Kurssivalikoimasta löytyi suht hyvin tarjontaa englanniksi, myös saksankielisiä kursseja oli tarjolla. Näppituntumalta veikkaan, että noin seitsemänkymmentä prosenttia tämän ohjelman kursseista oli englanniksi, loput saksaksi. Vaatimukset kurssien suorittamiseksi olivat hyvin olemattomat ja syyslukukauden aikana käytetty tuntimäärä opiskeluun vastasi ehkä neljän paikallisen kurssin osalta yhtä LUT:n maisterikurssiin käytettyä tuntimäärää. Keskiarvoksi tuli silti noin 2 paikallisen järjestelmän mukaan, eli 4 LUT:n arvosanoilla. Ei tarvitse siis itseään puhki rehkiä opiskelujen osalta, vaan aikaa jää hyvin myös muihin rentoihin.

Syyslukukaudella oli luentoja vain maanantaisin ja keskiviikkoisin, kevätlukukaudella kolmena päivänä viikossa. MIBA:n kursseilla, kuten käsittääkseni muillakaan maisteritason kursseilla, ei ole läsnäolopakkoa, joten kurssit voi halutessaan vain tenttiä läpi. Kevätlukukaudella jätin yhden kurssin kesken, koska 15 sivun harjoitustyö kansantalouden kurssilla olisi häirinnyt liikaa vapaa-aikaa.

International Marketing 1, 6 ECTS, syksy

Luennoitsijana oli vanha ja kuiva professori Abel. Luentoja oli neljä tuntia putkeen, tosin ensimmäiset pari tuntia minulta jäi aina käymättä päällekkäisen saksan luennon takia. Luentojen mielenkiintoisin anti oli Abelin käytännön esimerkit markkinointikampanjoista, tunnettujen brändien uudelleenbrändäyksestä ja pari vierailevaa luennoitsijaa. Kokonaisuutena kurssi oli kuitenkin minulle pettymys, sillä markkinoinnin opiskelijana odotin sen olevan mielenkiintoisempi ja käytännönläheisempi.

Suoritusvaihtoehtoina oli joko pienryhmissä tehty ryhmätyö (jokin markkinointisuunnitelma kai...) tai tentti. Abelilla on opiskelijoiden keskuudessa maine tehdä todella vaikeita ja haastavia tenttejä, joissa on suuri läpipääsemättömien opiskelijoiden prosentti. Omasta mielestäni tentti oli kuitenkin melko helppo ja vähällä lukemisella ja aikaisemmalla pohjatiedolla siitä saa hyvän arvosanan ilman suurempia murheita. Saksalaisilla on kuitenkin perovo tapa tehdä erittäin pitkiä tenttejä monine kysymyksineen, ja kaksi tuntia ei riittänyt minulle kaikkiin pieniin kysymyksiin vastaamiseen. Tämä oli ainut suorittamani kuuden nopan kurssi.

European Corporate Governance, 4 ECTS, syksy

Professori Zöllnerin luennoima kurssi. Luennot olivat melko mielenkiintoisia ja omasta mielestäni hän aktivoi opiskelijoita hyvin. Suoritusvaihtoehtoja oli yksi, 1-3 hengen ryhmissä tehty esitys ja suullinen tentti. Suurin osa luennoista menikin opiskelijoiden esityksiä kuunnellessa. Esitysaikaa on 10-15min per opiskelija, eikä esityksen ohelle tarvitse tehdä erillistä raporttia, vaan pelkkä Power Point riittää. Suullinen tentti oli itselleni uusi kokemus. Noin vartin vuoropuhelu, jossa professori esitti aiheen tai ristiriidan, johon piti antaa oma perusteltu vastaus. Helppo ja miellyttävä suoritusmuoto.

International Supply Chain Management, 4 ECTS, syksy

Professori Schmucker luennoi tämän kurssin. En luennoista pysty kertomaan, sillä kävin vain ensimmäisen luennon istumassa ja muut jätin käymättä. Kahdeksalta aamulla oli mukavampaakin tekemistä, kuin istua yliopistolla kuuntelemassa kuivan ja tylsän Schmuckerin monologia. Suoritin tämän kurssin kirjatenttinä ja huolimatta siitä, että tämä oli ensimmäinen supply chain managementin kurssi mitä olen lukenut, sain muutaman tunnin luvuilla kuitenkin hyvän arvosanan. Jälkikäteen ajateltuna käteen jäi hyvin vähän.

International Human Resource Management, 4 ECTS, syksy

Myös prof. Schmuckerin luennoima kurssi. Suoritin tämän kurssin pitkälti samalla tavalla kuin hänen toisen kurssinsa, vaikkakin kävin muutamalla luennolla istumassa. Tämän kurssin aikana paikalla oli muutama vierasluennoitsija, mm. yliopistossa aiemmin opiskellut, nykyisin Carlsbergillä työskentelevä ihminen. Suoritustapana oli joko kirjallinen tentti (helppo) tai ryhmätyö.

Russisch Niveau A2, 3 ECTS, syksy

Syksylle päätin ottaa myös yhden kurssin venäjää. Kursseille ei voi ilmoittautua tuosta vaan, vaan ensin pitää ilmoittautua tiettyyn päivämäärään mennessä arviointikokeeseen, jossa selvitetään opiskelijan kielitaso. Käytännössä opiskelijaa siis pidetään kädestä kiinni, ettei kukaan vaan vahingossa mene väärälle kurssille. Ennen arviointikoetta piti vastata n. 40 kysymyksen monivalintakokeeseen, ja itse arviointi oli n. 5 minuutin haastattelu. Oma kielitaitoni oli ruosteessa, mutta sain itseni suostuteltua haluamaani A2-ryhmään.

Kurssin opettaja oli natiivi venäläinen, jonka voisi olettaa tarjoavan hyvät lähtökohdat oppimiselle. Viikkotunteja oli kaksi, omaksi harmikseni heti saksan kurssin jälkeen, mikä

aiheutti pieniä sekaannuksia kielten kanssa. Kurssilaisten taso oli hyvin vaihtelevaa, paikalla oli paljon saksanvenäläisiä, jotka puhuivat lähes tulkoon natiivia venäjää, mutteivät osanneet esimerkiksi lukea sujuvasti. Tämän vuoksi kurssin sisältö oli ajoittain haastavaa, ajoittain helppoa. Opetuskielinä olivat venäjä ja saksa, mikä edelleen lisäsi tuskaani, sillä käänsin itse kaikki sanat englanniksi.

Kurssin aikana piti kirjoittaa haastattelu ja elokuva-arvostelu. Kurssin lopuksi oli kirjallinen tentti, mikä oli elämäni helpoin. Tentissä oli yksi tehtävä, jonka opiskelijat tiesivät etukäteen. Opettaja poisti lyhyestä tekstistä yksittäisiä sanoja tai päätteitä, joten tämän tekstin opettelemisella ja puhtaaksikirjoittamisella selvisi tentistä ongelmitta. Itselläni meni viisi minuuttia ja 100 % oikein... Kielten opiskeleminen ei ole ilmaista (pl. saksan kielen kurssit) ja tästä kurssista jouduin maksamaan n. 30 euroa. Kirjaa ei tarvinnut hankkia vaan kopioimalla nipun sivuja selvisi. En voi suositella omien kokemusteni perusteella.

International Organisational Management, 4 ECTS, kevät

Kurssi luennoitiin ensimmäistä kertaa. Tämä oli lukemistani kursseista mielenkiintoisin. Professori Geiger veti luennot läpi erittäin mielenkiintoisesti ja hän aktivoi opiskelijoita jatkuvasti kysymyksillä, erilaisilla teemoilla ja keskusteluilla. Hän osasi tuoda mukaan hyvin tosielämän esimerkkejä pelkkien teoreettisten teemojen ohelle.

Suoritusmenetelmänä oli pelkästään kirjallinen tentti, mutta seuraaville vuosille Geiger kertoi muuttavansa kurssia niin, että opiskelijat tekevät harjoitustyön pelkän tentin sijaan. Suosittelen lämpimästi tätä kurssia.

International Contract Law, 4 ECTS, kevät

Professori Nowrot oli mukava ja huumorintajuinen ja koin hänen luentonsa mielenkiintoisiksi. En ole yrijurista LUT:lla koskaan syttynyt, mutta tämä kurssi oli mielestäni kiinnostava ja kävin mieluusti istumassa luennoilla. Suoritusmenetelmiä oli kolme erilaista: pelkkä kirjallinen tentti, pitkä harjoitustyö tai esitys ja lyhyt harjoitustyö. Itse suoritin kurssin jälkimmäisellä menetelmällä. Esitysten aiheet vaihtelivat laajasti (itse sain haluamani Incotermsin aiheeksi), mutta en itse markkinoinnin opiskelijana kokenut mitään aihetta liian haastavaksi.

Tapio:

Opiskelin kandeille tarjottavia kursseja BWL - eli Business Administration -ohjelmassa. Tämä johtui lähinnä siitä, että koska kandi ei ollut palautettu Suomessa, en pystynyt Saksassa opiskelemaan maisterivaiheen kursseja. Tämä ei sinänsä haitannut, sillä kandikursseja oli tarjolla laaja määrä (hain lähinnä sivuainetta vaihtovuodestani) eikä muiden osastojen kurssien ottaminen ollut esteenä, paitsi ehkä Stinen käytettävyyden kannalta. Ehkä 25-30% kursseista oli tarjolla englanniksi, riippuen vähän siitä, mitä ainetta painotti. Markkinointia oli englanniksi tarjolla enemmänkin. Opiskelin yhtä kurssia lukuunottamatta pelkästään saksaksi, joka osaltaan paransi kieitaitoani. Osa kursseista oli vaatimuksiltaan verrattavissa LUT:n kursseihin, osa taas helpompia ja pari kurssia jopa vaikeampia, johtuen osaltaan kielivaatimuksista. Tästä lisää kurssitasolla. Suurin osa kursseistani sijoittui Wintersemesterille, jolloin ajoittain oli pitkää päivää yliopistolla, mutta Sommersemesterillä kävin yliopistolla vain pari kertaa viikossa, pitihän pitkästä kesästä nauttia. Tässä listassa ei ole erikseen mainittu saksan kielen intensiivikurssia tai saksan Erasmus -kursseja.

Spanisch Niveau A1+, 4 ECTS, syksy

Olin käynyt espanjan alkeiskurssin jo LUT:ssa muutama vuosi sitten, mutta käytännössä en juuri mitään enää muistanut. Tämä kurssi alkoi tasolta A1+, eli hieman alkeiskurssia paremmalta tasolta ja olikin aika intensiivinen kurssi 4 viikkotunnillaan. Kirjat olivat melko kalliita (~50e teksti+harjoituskirjoista), mutta opetus oli mukavaa, opettajana espanjalainen Beatriz Navarro. Olin ainoa Erasmus -vaihtari kyseisellä kurssilla, jossa oli pari venäläistä tutkinto-opiskelijaa ja loput saksalaisia. Kurssin lopulla piti olla Agora -kielenopetusportaalin sivuilla pieni esitelmä itsestään espanjaksi, mutta muuten mentiin lähinnä kotiläksyillä. Oli hieman haasteellista opiskella espanjaa saksaksi, mutta kyllä se ilman sanakirjaakin onnistui, ylitsepääsemättömistä kysymyksistä tai sanoista pääsi selvyyteen englanniksi opettajalta tai vieruskaverilta kysymällä. Tulin joululomalta Suomesta sanakirjanipun kanssa kuitenkin... Tällä kurssilla huomasin (viimeistään), kuinka huonoa saksalainen huumori on. Opettaja ja muut opiskelijat antoivat välillä huumorin puhjeta kukkaan ja muiden nauraessa mietin epäuskoisena itsekseni: "Eihän tuo ollut edes vitsi?". Sarkasmin, ironian ja mustan huumorin ystäville saksalainen ilmiselvä slapstick - tyylinen huumori ei uponnut yhtään. Itse asiassa suomalaista huumoria ei kannata edes kokeilla saksalaisiin, 90% menee täysin ohi. Testattu on.

E-Business, 3 ECTS, kevät

Nimensä perusteella elektronista bisnestä käsittelevä kurssi, tosin saksaksi. Opettaja Michael Myschikin johdolla käytiin kalvosulkeisia saksaksi aiheista kuten E-Procurement, E-infrastruktuuuri, E-nettikaupat yms. En kauheasti luennoilla viihtynyt, vaikka hankintoja opiskelenkin. Syynä melko puuduttava opetustyyli, vaikka kalvot olivat mielestäni ihan kelpollisia. Opettaja luulikin, että olin tullut väärään tenttiin, kun ilmestyin paikalle eturiviin. Ei näemmä muistanut takarivin poikaa, joka ei välttämättä ihan joka luennolla käynyt. Epäuskoisena pyöritteli silmiään kun sanoin, että olen E-Busineksen tenttiin tullut. En tiedä pyörittelikö entistä enemmän, kun ainoana Erasmuslaisena vielä läpäisin tentin edellisen yön lukemisilla.

EU-Wettbewerbsrecht, 3 ECTS, syksy

No niin. Päästiin kruununjalokiveen, mitä Hampurissa opiskellessa tuli tehtyä. Nimensä mukaisesti EU:n kilpailuoikeuden kurssi, jonka järjesti oikeustieteellinen tiedekunta. Muutaman muun Erasmuslaisen kanssa lähdimme pelkäämättä tälle yritys juridiikan kurssille. Ensimmäinen kerta vähään aikaan, kun olen nähnyt niin paljon liitua ja kalvotussia kuluvan opettajan käytössä. Videotykki siis ei ole vielä kukaan yliopisto-opetuksen standardi Saksassa, whiteboardeista puhumattakaan... Ostimme jokainen myös kaksi Eurooppa-oikeuden lakikirjaa oikeustieteellisen kirjakaupasta, mutta käytännössä toista emme tarvinneet kurssilla lainkaan. Ainakin olivat aika edullisia, noin kymppin per teos. Opettajana tohtori Clemens Richter, joka tuppasi tulemaan myöhässä ja opettamaan yliaikaa. Kuitenkin oikein mukava opettajana ja tarjosi meille ulkkareille mahdollisuuden suorittaa tentti suullisena, kun tuo akateeminen saksa ei ollut meillä hallussa oikeustieteellisestä saksasta puhumattakaan, esseistä tuskin olisi mestariteoksia tullut.

Pidän edelleen suurena saavutuksena, että pääsin hyvin arvosanoin läpi suullisesta tentistä, jossa selostin oikeuden päätöstä ambulanssifirman sopimuksen uudistamisen solmimattajättämisestä kaupungin toimesta perusteltuna ratkaisuna lakien pohjalta hienona koitoksena saksan kielen opiskelussa. Ei mikään ihme, että hiljattain käytöstä poistettu saksan kielen pisin sana (*Rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz*) oli lakitekninen yhdyssana. Meidänkin kirjoissammekin pitkäkököjä sanoja löytyi, joskus tuli joku yli 40-

kirjaiminen sana vastaan. Osa piti kääntää ja lukea 10 kertaa, ennen kuin tajusi mistä on kyse. Suosittelen kurssia lämpimästi kaikille, jotka ovat kiinnostuneet yhdyssanoista ja asioiden sanomisesta mahdollisimman vaikealla tavalla.

Europäische Wirtschaftspolitik, 6 ECTS, syksy

Professori tohtori (Prof. Dr., saksalaisille arvonimet ovat tärkeitä) Arne Heisen ohjastama kurssi eurooppalaisesta talouspolitiikasta. Erittäin voimakasääninen ja jämäkkä, jopa upseerimainen Heise piti nopeasta liitutekniikasta ja erittäin nopeiden Powerpoint -slaidien yhdistelmästä, joka johti kipeytyneeseen kynäkäteen luentojen jälkeen. Luulisin, että hänen sukujuurissaan on joko israelilaisia tai egyptiläisiä, sillä hänen kirjoituksensa muistutti yleensä joko hepreaa tai hieroglyfejä. Onneksi kävin kurssia kahden vaihtarityön kanssa, jotka olivat luultavasti käyneet kryptografian alkeiskurssin ja osasivat lähes aina kertoa minulle, mitä taululla lukee. Kurssilla käytiin talouden nousut ja laskut lähihistorian aikana ja myös eurokriisiä sun muita aihepiirejä, jotka talouspolitiikkaan liittyvät. Kurssi oli harvinaisen joustava suoritustapansa suhteen, tarjolla oli peräti neljä vaihtoehtoa. Hausarbeit (kotona tehtäviä töitä), Große Hausarbeit (iso kotona tehtävä työ), referaatti esityksineen tai tentti. Tentti näistä kuulemma vaikein.

Meidän kolmihenkinen Erasmusporukkamme akselilta Albania-Suomi-Slovakia valitsi referaatin. Keskusteltuamme professori-tohtorin kanssa hän osoittautui erittäin reiluksi ja asialliseksi kaveriksi, ja puhui vielä saksalaiseksi oikein hyvää englantia. Saimme tehdä referaattimme ja esityksemme englanniksi, vaikkakin siinä oli työtä hyvinkin paljon. Yli 50-sivuinen referaattimme käsitteli aihetta Economic Growth & Fiscal Consolidation. Esityksen aikana opettajamme hiillosti minua näyttäessäni Eurostatin tilastoja Suomen ja Irlannin taloustilanteista eri vuosina, muun muassa valtionvelan kehityksestä ja talouden yli-/alijäämäisyydestä. Hän ilmoitti, ettei usko valitsemini tilastoihin ja aikoi selvittää, mistä on kyse. Esityksemme lopussa vastailimme saksaksi esitettyihin kysymyksiin saksaksi ja vaikeisiin englanniksi, ja professori antoi pääosin hyvää palautetta ja lopuksi ihmetteli, että: "En tiennytkään, että joissain maissa olikin pärjätty noin hyvin". Saimme myös kehuja hyvästä esityksestä paikallisilta opiskelijoilta esityksen jälkeen, eli onnistuimme lopulta kuitenkin sortumatta hiillostuksen alla.

Bundesländer und Föderalismus, 8 ECTS, syksy

Germanistiikan instituutin luennoima kurssi, opettajana Annelie Andert. Eläkeikää lähentelevä Annelie opetti meille asioita Saksasta liittovaltiotasolla, osavaltiotasolla ja länsi/itä -jaottelulla. Tutustuimme tärkeimpiin kaupunkeihin, yrityksiin ynnä muihin asioihin kussakin liittovaltiossa ja teimme joka liittovaltiosta pienet esitelmät. Luokka siis neljään osaan ja sitten jokainen teki yhdestä liittovaltiosta yhdestä osa-alueesta esitelmän seuraavalle kerralle, jolloin aiheita purettiin ryhmissä ja jokainen opetti muille oman aihepiirinsä asiat. Opettaja kierteli sillä välin kuuntelemassa ja antoi huomioita ja vinkkejä saksan kielen käytössä sekä puuttui asiavirheisiin, jos niitä sattui olemaan. Kurssi keskittyi pitkälti saksan kielen puhumiseen, mutta sisälsi myös ryhmittäin tehdyn ison Powerpoint-presentaation jostain aihepiiristä. Meidän ryhmämme aihe oli teollisuus, ja valitsimme kolme kaupunkia sekä Itä- että Länsi-Saksan puolelta ja vertailimme niitä esityksessämme. Pakko sanoa, että aika suuri määrä opintopisteitä tuli työhön verrattuna, mutta kurssi olikin "for international students". Kurssilla oli pääosin mukavaa, mutta välillä opettajan ja yleisön välillä tuntui olevan parin sukupolven kuilu ja luentoajankohta (18-21) maanantai-iltana ei myöskään ollut aina motivaation kannalta paras.

International Media Management

Ainoa englanninkielinen kurssi, noin puolet vaihto-opiskelijoita kurssilla. Opettajana Prof. Dr. Christian Wellbrock, luultavasti vasta tohtoriksi valmistunut iän perusteella. Käsittelimme otsikon mukaisesti suurten mediatalojen markkinointia ja pidimme pari lyhyttä esitystä ryhmissä jostain firmasta. Omassa ryhmässäni oli kaksi baskia ja minä, firmana Yahoo. Kurssilla oli hyviä pointteja niistä asioista, mitkä ovat muutokset tällä hetkellä ja tulevaisuudessa media-alalla ja miten yritykset ovat onnistuneet tai epäonnistuneet. Valitettavan paljon (markkinoinnin kurseille tyypillistä?) oli kuitenkin subjektiivisuus ja mielikuviin vetoaminen perusteluissa. Tähän lankesi jopa opettaja luultavasti paremman tiedon puutteessa. Kävi hermoille muun muassa teknologian markkinoinnista puhuminen, kun argumentit olivat välillä tasoa "mut Apple on niin kiva et siks se myy". Täysin tuntematon asia koko luokalle oli myös se, että Nokia oli aina tehnyt suurimman osan tuloksestaan peruspuhelimilla. Lippulaivasota merkkien välillä on ilmeisesti hämärtänyt ihmisten käsityksen koko bisneksen rakenteesta. Opettaja arvotti ryhmätyön arvosanan opiskelijoille sen perusteella, oliko se kohta jonka opiskelija esitti, hyvä vai huono. Näin siis

arvosana ryhmän välillä saattoi vaihdella huomattavasti, vaikka työ olisi tehty yhdessä. Ristiriitainen fiilis jäi kurssista, arvosanaksi kädenlämmin 7+.

4.5 Opiskelun jälkeinen byrokratia

Tapio:

Alkubyrokratian jälkeinen nopeasti mennyt vaihe opiskelija-elämää tulee loppuunsa vääjäämättä. Kurssit pitäisi kuitenkin saada vietyä kotiyliopistoon asti.

Kielten kursseista ja muista kieli-instituuttien tarjoamista kursseista saa kurssin loputtua paperisen kurssisertifikaatin, jossa on leima ja määrä opintopisteistä sun muuta tietoa. Nämä kannattaa skannata PDF:ksi esimerkiksi Staatsbibliotekissä (jossa toinen printteri/monitoimilaite oli 90% todennäköisyydellä rikki ja jonot sen mukaiset). Copy shopeissa jonot eivät haittaa, mutta osa shopeista vetää ylihintaa printeistä ja skanneista.

Nämä PDF:t kannattaa lähettää emailin liitteenä koordinaattorille, sillä muiden kuin kielenkurskien tulokset tulevat suoraan heille. Ei kuitenkaan välttämättä nopeasti, ja nopeutusta haluaville on olemassa opintotoimistoissa tai international officen viereisessä lomakeseinässä tarjolla punaisia kaavakkeita, jotka täytetään ja laitetaan koepaperien väliin, että ne pinkasta huomataan ja laitetaan pikaisempaan koetulosten käsittelyyn. Itse en näitä käyttänyt ja odottelin rauhassa tuloksia. Syyskuussa ilmestyi sitten maililla tulokset ja myös myöhemmin kirjattuna kirjeenä suoraan paperiversio koordinaattorilta.

Lisäksi koordinaattorilta pitää hakea exmatriculation -todistus siitä, että oli opiskelemassa ja on nyt lopettanut opiskelut yliopistossa. Sitten Semesterticket -matkakortti kannattaa palauttaa ennen lähtöä, sillä siitä maksetaan jäljellä oleva käyttöaika rahana palauttaessa. Se palautetaan lähelle Hauptbahnhofia eli päärautatieasemaa S-Bahnin Fahrgeldstelle -toimistoon osoitteeseen Hühnerposten 1. Mukana on oltava exmatriculation -todistus... itse kävin kahdesti siellä tämän unohduksen takia ja aikaa tärväännyt ruuhka-aikaan ihan riittävästi.

5. Vapaa-aika ja muut huomiot

Simo:

Kuten jo aiemmin mainittu, tarjoaa Hampuri erinomaisia mahdollisuuksia erilaisiin vapaa-ajan aktiviteetteihin. Matkustaminen muualle Saksaan ja ulkomaille onnistuu helposti ja lippuja saa ajoittain myös todella edulliseen hintaan.

5.1 Lukukausiloma

Syys- ja kevätlukukausien välissä on noin parin kuukauden mittainen loma. Loma alkaa helmikuussa tenttien jälkeen ja päättyy huhtikuussa. Minun viimeinen tenttini helmikuussa sijoittui noin kuun puoleen väliin, Tapion viimeinen tentti oli hieman aikaisemmin. Tämän parin kuukauden aikana on hyvin aikaa kierrellä eri maita ja kaupunkeja läpi. Kävin mm. Amsterdamissa, Pariisissa ja Zürichissä loman aikana.

Koko lukuvuoden Hampurissa opiskelevien vaihtarien ei tarvitse osallistua uudelleen kevätlukukaudella orientaatioviikolle, joten loma päättyy vasta ensimmäisten luentojen alkaessa. Kannattaa kuitenkin olla aktiivinen ja pitää huoli omista opiskeluistaan, esimerkiksi saksan Erasmus-kurssista ei tullut sähköpostitse tai muutenkaan mitään infoa, joten kurssiaikataulut yms. järjestelyt selvisivät vasta omien sähköpostikyselyiden jälkeen. Informaation kulku yliopistossa on luokattoman huonoa, joten ei kannatta jäädä liian pitkäksi aikaa lomafiiliksiin.

Tapio:

Jatketaan informaation kulusta ja sen vaikutuksista. Minulle ja muutamalla muulle sattui niin ikävästi, että vakinainen matkakortti ei tullutkaan ajoissa ennen väliaikaisen loppumista. Aloin kyselemään, että missä se on. International Officessa sanottiin (toisella kerralla), että maksu ei ole tullut perille. Kävin pankissa, jossa tarkistettiin, että maksu oli tullut kyllä perille. Uudelleen International Officessa käymällä ei tullut muuta kuin hämmästyneitä ilmeitä, ja sanoivat, että kannattaa käydä Campus Centerissä selvittämässä asiaa, joka sijaitsee yliopiston päärakennuksen läheisyydessä.

Kaatosateessa skippasin yhden luennon ja lähdin asioimaan Campus Centerissä. Tiskillä hieman ylimielinen kaveri sanoi, että kyllä maksu on kunnossa, mutta sairausvakuutus puuttuu. Siinä vaiheessa löin sitten innoissani EHIC -kortin sekä erillisen vakuutusyhtiö matkavakuutuskortin tiskiinkin ja sanoin, että ei vissiin ole enää puutteita. Olin väärässä.

Jamppa receptionin tiskin takana sanoi ihan pokkana, että ei kelpaa tuo kortti, että pitäisi olla todistus siitä, että on saanut sen kortin. Hämmästyin ja sanoin, että skannasin EHIC-kortin liitteeksi vaihtohakemukseen jo puoli vuotta takaperin ja International Officessa se oli. Ei kuulemma heiltä löydy ja se todistus matkavakuutuksen saamisesta pitäisi olla. Hämmästys vaihtui sitten ärsyyntymiseksi ja sanoin että olen Suomen ja sitä kautta EU:n kansalainen, joille on ILMAINEN EHIC-kortti, joka minulla siinä pöydällä oli, lisäksi ei ole olemassa mitään todistusta siitä EHIC-kortin saamisesta. Samalla mietin, että uskoisiko se paperilappua mieluummin kuin muovikorttia, väärinkäytösriski tässä tapauksessa kuitenkin oli tasan nolla.

Ilmeisesti Horst-Jürgen tiskin takana tässä vaiheessa kuitenkin ymmärsi, että olen tosissani ja sanoi, että voisin mennä toimistoon selvittämään asiaani. Kysyin sitten, että missäs tämä toimisto sitten sijaitsee. "Tuossa vieressä", hän sanoi. "Mutta... se aukeaa neljältä tänään". Lähdin sitten takaisin sateeseen astelemaan kauppaan ja kämpälle ja sitten takaisin, kun kerran pari tuntia piti odotella. Sinänsä hyvä että satoi, sen verran päässä kiehui. Matkakortteja käsittelevään toimistoon piti odottaa jonotuslapulla, onneksi itse odotin vaivaiset 25min, toisin kuin ne lukuisat ihmiset, jotka odottivat muihin toimistoihin. Toimistossa oli erittäin mukava nainen, jolle esitin sairausvakuutuskortit, ja hän sanoi, että ei muuta tarvita kuin skannit näistä. Sitten hän soitti Kielisiin, jossa matkakortit printataan (Ilmeisesti Kielissä printterit käyttävät halvempaa mustetta, matkakortti oli siis paperia). Erityisluvalla nainen sai printata minulle kortin siinä toimistossa. Asetti siis erikoispaperin printteriin, painoi nappia ja sain matkakortin. Näin neljä viikkoa pummilla kulkemisen jälkeen tarvittiin vain paperi koneeseen ja napin painallus. En voinut kuin hymyillä leveästi kun kotimatalla oli noin 50 lipuntarkastajaa Schlumpin metroasemalla ja tarkistivat kaikkien matkakortit. Eräs tanskalainen vaihtari ei kuulemma onnistunut tässä "erityisluvalla printtaamisessa" vaan joutui vielä pari viikkoa odottamaan, että kortti Kielistä lähetettiin. Annoin tästä tapahtumaketjusta palautetta International Officeen ja toivottavasti siellä opittiin asiasta.

Palataan lukukausilomaan ja vapaa-aikaan. Itse vietin Hampurissa koko lukukausien välisen loman käyden lähinnä kuntoilemassa ja tutustumassa Hampuriin ja uusiin ihmisiin, muutamat kotibileet tuli siis nähtyä... Suomessa kävin pariin otteeseen alkukesästä, kun kerran hellettä oli. Vapaa-ajanviettomahdollisuudet ovat kyllä erittäin kattava, Hochschulsportissa eli korkeakouluopiskelijoille urheilua järjestävässä firmassa on tarjolla kuntosalista laskettelureissuihin Norjassa ja jopa viikinkivenepurjehdusta, mitä se sitten

liekään. Kanaalimelomista ja juoksemista paikalliset tuntuivat harrastavan paljon, sekä myös leijan lennätystä kaupunginpuistoissa sekä rentoja kaljoitteluita puistossa ja terasseilla.

5.2. *Miksi Saksa? Miksi Hampuri?*

Tapio:

Tässä matkaraportissa on aika paljon tarinoita ja varoituksia huonoista puolista, mutta vain sen takia, että tieto menisi tuleville matkaajille. Tarkoitus on, että tulevat Hampurin vaihtarit pystyisivät tuhmaamaan paljon vähemmän aikaan ongelmatilanteissa, kuin me.

Saksa on kuitenkin Seppo Rädyn puheista poiketen hieno maa. Kun alkubyrokratia on suoritettu, on maassa ja Hampurissa etenkin helppo elää. Hampuri on nykyisin meidän molempien ykköskaupunki Saksassa, sillä kaupunki on tarpeeksi iso, mutta ikivanhojen säädösten takia puistoja pitää kaavoittaa aina, kun on rakennettu tietyn verran. Lisäksi paljon puita ja paljon vettä sopii suomalaiseen sielunmaisemaan. Kaupunkiin ei siis tukehdu. Julkinen liikenne toimii hyvin ja 70-luvulla poistetun raitiovaunuliikenteen paikkaa erittäin kattavilla linjoilla bussiliikenne. Hampuri on ikään kuin sekoitus Berliiniä ja Müncheniä (ilman katolilaisuutta). Rikkautta ja hienoa arkkitehtuuria on helppo nähdä, mutta myös katukulttuuria on paljon esimerkiksi St. Paulin ja Sternschanzen alueilla. Hampuri myös nokittaa vedellä näitä kahta muuta kaupunkia vastaan. Moni ei tiedä, että Hampurissa on maailman eniten siltoja ja enemmän kanaaleita kuin Amsterdamissa ja Venetsiassa yhteensä. Yksi asia, joka osuu silmään Hampurissa on kaupungilla liikkuvien liikuntarajoitteisten määrä. Sähköpyörätuolit olivat lähes päivittäinen näky kaupungin busseissa. Ehkä Saksassa aktivoidaan liikuntarajoitteisia liikkumaan enemmän mieluummin kuin jäämään kotiin. Myöskään koirat eivät ole hinnassa juuri ikinä, vaan ovat pääosin tottuneita muihin ihmisiin ja eläimiin.

Opiskelijalle ja miksei kenelle tahansa on virkistävää huomata, että Saksassa on ostovoimaa aivan eri tavalla kuin Suomessa. Ruoka ja alkoholi etenkin ovat radikaalisti Suomea halvempia, itse asiassa ostoskorivertailut eivät edes tee oikeutta Saksalle. Jos ei osta luksusta vaan halpa- ja peruselintarvikkeita niin ruokakulut pysyvät kohtuullisina. Muistaakseni ostoskassille tuli keskimäärin hintaa 11-14 euroa. Suomessa tuppaa olemaan 25e vähintään. Jos kaljaa juo (ja Saksassa ei siideriä ja lonkeroa juoda), niin siihen on valikoima ja hintataso kunnossa. Halvimpien sikspäkkien (6x0,5l) hinta oli pantteineen 3,19e ja halvin 0,7l vodkaleka maksaa 4,99e kaupasta riippumatta. Viinien

hinnat alkavat 1,69e alkaen, mutta paikalliset sanoivat, että alle 3 euron viinejä ei kannata ostaa, ovat kuulemma huonoja laadultaan :). Parturihinnat esimerkiksi vaihtelivat monissa paikoissa 10-15e välillä, ja usein sisälsivät vielä hiusten pesun. Palveluiden ollessa halvempia vaatteet ja käyttötavarat olivat muuten aika Suomen hinnoissa, paitsi että ALV on vain 19%, joka vaikuttaa kyllä hintoihin. Kävimme aina välillä saunomassa Hampurin suomalaisella merimieskirkolla, jossa eräs Suomessa vaihdossa ollut mies vakuutti paikan olevan paras sauna Saksassa. Kyseessä on siis perinteinen suomalainen sauna, mutta niitä on Saksasta perin vaikea löytää. Kirkolla oli myös pieni Suomi-Shop, meidän mielestämme houkuttelevin myyntiartikkeli oli 0,5l 50% Minttuviinapullo hintaan 9 euroa.

Saksassa ei myöskään kukaan katso karsaasti, jos maanantaina lounaan aikaan pari pappaa istuvat puiston penkillä ja juovat Holstenia tai Astraa (Hampurin isoimmat panimot). Äidit lastensa kanssa istuvat kahvilassa keskellä päivää samalla kun vieressä juodaan hiivaa eikä kukaan vilkuile paheksuen. Alkoholikulttuurin normaalius ensin shokeeraa ja sitten rentouttaa. Ei ketään kiinnosta, jos nuoret ottavat pari kaljaa puistossa. Räkäkännisiä ei juuri näe missään Reeperbahnin ulkopuolella, toisin kuin Suomessa monen marketin pihalla klo 9 kun anniskelu aloitetaan. Myöskin nakkioskkitappelut loistavat poissaolollaan, kun monissa baareissa ovet laitetaan kiinni vasta silloin, kun asiakkaat lähtevät, jolloin puoli neljä ei ole keinotekoista ruuhkaa makkaraperunoiden ostossa. Palveluasenne on myös kohdallaan, ja ihmiset odottavat palvelua. Itsepalvelun ja monesti kylmän tai tylyn palvelun Suomessa sitä toisinaan kaipaa.

Huonoja puolia Saksassa ovat byrokratian lisäksi jotkut typerät säännöt. Suomessa ihmiset kiusaavat toisiaan kieltämällä kaiken hauskan. Saksassa tehdään sääntöviidakko, jolla ihmisiä kiusataan. Myös 1- ja 2-senttiset kolikot pitäisi kieltää lailla. Vein laatikollisen vaihdon päättyessä Deutsche Bundesbankiin, ja sain yli 15 euroa koneen laskettua kolikot. Pankkivartijoiden palvelu haki vertaistaan ystävällisyydessään. Sunnuntai-aukioloja jäi myös kaipaamaan, mutta ainahan hätätapauksessa Altonan rautatieaseman Lidl sekä lentokentän ja päärautatieaseman Edekat olivat auki.

Loppukaneettina vanha klisee: "Kannatti lähteä vaihtoon!". Se todella muuttaa ihmistä, kun katselee vähän aikaan maailman menoa Suomi -nimisen kuplan ulkopuolelta.

Lisätietoja raportin kirjoittamiseen syyllystyneiltä etunimi.sukunimi@lut.fi